

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4814/2025
10.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Станојевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драгиша Миладиновић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 1037/2024 (2020) од 20.11.2024. године, у седници одржаној 10.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 1037/2024 (2020) од 20.11.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу П 853/23 од 05.08.2024. године одбијен је, као неоснован, предлог пуномоћника тужиоца АА из ..., адвоката Драгана Станојевића из ..., за враћање у пређашње стање, који је поднет препорученом пошиликом 23.10.2023. године.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гж 1037/2024 (2020) од 20.11.2024. године преиначено је првостепено решење, па је усвојен предлог тужиоца и дозвољено је враћање у пређашње стање и укинута је решење Основног суда у Пожаревцу П 728/21-07 од 04.10.2023. године, исправљено решењем П 853/23-07 од 12.10.2023. године.

Против решења донетог у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. и 2. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

У конкретном случају побијаном другостепеном одлуком преиначено је првостепено решење, па је усвојен предлог тужиоца и дозвољено је враћање у пређашње стање. Наведено решење којим је правноснажно одлучено о предлогу тужиоца, није решење којим се поступак правноснажно завршава, па ревизија против тог решења није дозвољена применом члана 410. става 2. тачке 5, у вези члана 420. става 1. ЗПП. При том није од утицаја на другачије одлучивање указивање ревидента на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, имајући у виду да се у конкретном случају наведена одредба, а поводом ревизије која је изјављена против решења којим је одлучено о предлогу за враћање у пређашње стање, не примењује.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 420. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић